

Hanson, Mass. USA, 19. listopadu 1987

Drahý Jendo a Mileno a všichni ostatní,

za týden tu máme Thanksgiving Day, americký svátek, který jsme si zcela přivlastnili. Letos se pro rodinnou sešlost rozjeďu k Barunce na Long Island, kde se sejdeme, až na Zdislavu, všichni, jak jsme se scházivali u Zdislavinych přátel ve Farmingtonu, ve státě Connecticut. O Thanksgiving vždycky vzpomínáme na nejvěrnější přátele a tak píšu taky Vám.

Dluhým Ti, Jendo, dopis už dlouhou dobu a napíšu ho, až bude po svátečním ruchu. Poděkuj, prosím Tě, Martinovi za velice pěkný a velice informativní dopis o svatbě, jakož i za obrázky. Ty jsi, Jendo, pěkně vyrostl a zesílel od doby, kdy jsem Tě viděl naposled. Vypadáš jako obrázek zdraví! Neměl by Martin jako učitel angličtiny zájem o některé anglické knihy? Napiš mně, které. Rád mu je pošlu.

Dnes přišly další Kostnické jiskry se zprávou o smrti Marie Hoškové. Ta správa je nemastná neslaná, měli by o ní její klimentští druhové napsat něco vřelejšího. Já jsem si s ní moc dobře rozuměl. Poslala nám, přes Anglii k prvním vánocům v exilu r.1948, Československý spěvník, věnovaný Rázníkovi a Barunce. Zopakoval jsem si tehdy a naučil další písničky, k velké potěše ve dnech exulantského trápení!

To, proz dnešek, budu psát víc.

Mnoho pozdravů Vám všem!

Tvůj a Váš

Miloslav K.

Když můžeš, vyřídí klimentským mou upřímnou soustrast a srdečné pozdravy!

This brings a special greeting,

No other kind would do,

To wish a glad Thanksgiving

To special folks like you !

(FOR SOME
FINE FOLKS
AT THANKSGIVING)

Pros.87

Izaiáš 41,13

Včera zde byli Otýsovi, jsou na rok v cizím bytě v Praze a pomáhají s dětmi. Vzpomínám na krásné loňské sejití, vystupují všechny tváře, i Martinovy Jany.

V září jsme se ohřáli v Jugoslávii, nyní se po vánocích na horách (včetně 4 vyučat 1r - 9let) v lednu na týden ohystáme do východního Berlína na konferenci Evangelické Akademie o etických důsledcích genové technologie.

Vánoční radost a Boží milost pro 1988!

Dana a Jiří Holých

Maminku jsme viděli na Vinohradech na důchodcích!

Z dopisu z Korutan:

"Bohužel nemá Carl-Hans ještě nástupce ve sboru. A tak musí při své nové funkci odborného inspektora pro (vyučování) náboženství na středních školách v Korutanech a Východních Tyrolích "sám sebe zastupovat". Znamená to pro něj dvoj- až trojnásobné zatížení.

Naším dětem a mně se daří dobře. Farní ruch (rumrajch) od nás jedním rázem odpadl a prožili jsme první neděli, v níž nebyly děti vzbuzeny zvonkem na dveřích mezi sedmou a půl osmou! Bydlíme nyní blízko hudebního gymnasia našich dětí ve velmi krásném prostředí (krajíně). ...

Karen (bude jí už 20) pokračuje horlivě ve svém dvojím studiu ve Vídni; slezla v létě s malou horolezeckou skupinou dvanáct 4.500 metrů vy-

kých hor. V létě jsem prožili krásný společný týden dovolené u moře - asi naposled v této konstelaci.

Eva-Maria (18) bude v tomto školním roce maturovat a má na základě soukromého vyučování jíždě již 14 dní řidičský průkaz, učila se jezdit se mnou. Po našem přesídlení si vytvořila i stolařskou prací vlastní dívčí pokoj, trvalo jí to mnoho dní.

Kryštof oslavil s velkou radostí svou confirmaci v květnu, teď se stal druhým mistrem v judo v Korutanech a navštěvuje kvintu v gymnasiu. Při našem přesídlování pracoval takřka výhradně s našim mikrobusem Volkswagen *Jako* a jako těžce pracující nosič odtahl většinu krabic a beden.

Dani (tomu je 13) trpí trochu tím, že byl odtržen od svého nejlepšího kamaráda z blízkého okolí fary a tak využívá každé minuty, kdy je ve městě, aby se s ním setkal.

Ne a ještě o mně samé - v létě jsem ukončila tříletý kurs pro udržování postavy a nápravného tělocviku (therapie). Mnoha účastníků kurzu, ostatně i mně samé, přišlo líto, že kurs končí, způsobil nám mnoho radosti. Pokud jde o vyučování, tak se přestěhováním pro mne nic nezměnilo. Naopak některé cesty do škol se takto zkrátily.

A jak končí tento rok, ohlížíme se na velice pohnutou dobu změn. Rádi bychom Vám přáli krásný k zamyšlení vedoucí adventní čas a také vánoční čas.

Vaši Schlimpovi
(psala dopis Dietlinde S.)

Redakční dovětek:

Miloslav Kohák, autor prvního dopisu, patřil mezi nejbližší přátele dědečka a babičky. Zachoval se pěkný snímek pana Myšáka, fotografovaný shora, čtyři hlavy přátel ležících do kříže, hlavami k sobě při nějakém koupání: František Laichter, Vladimír Klouda, Sláva Kohák a Jaroslav Simsa. Zdislava byla manželka M. Koháka. Thanksgiving Day je den díkůvzdání, v Americe jej však slaví na poslední neděli církevního roku, u nás se někde té neděli říká neděle věčnosti; je to tedy poslední neděle před první adventní. V Americe se stal tento svátek svátkem rodiny a příbuzenstva (asi jako na našich vesnicích se rodiny sjížděly na pouť nebo posvícení - katolické svátky. V USA se tento původně spíše protestantský svátek stal ekumenický a zakorenil i mezi těmi, kdo se přistěhovali z různých končin světa. Podobně tak Svátek matek a pod.).

MUDr. Jiří Holý byl jako student medicíny předsedou pražského sdružení Akademické Yaky do roku 1949, kdy ho vystřídal při překvapivých volbách Ladislav Hejdaňek. Stal se odborníkem jako dětský lékař. Nyní píše do *Kostnických* jisker lékařsko-etické články. Jeho žena Dana (rpz. Svědřichová) vyrůstala ve Vysokém Mýtě, po příchodu do Prahy jako sestřenice Jaroslava Valenty ho mohla několikrát navštívit a vyřídila řadu důležitých vzkazů. Po válce byla několik let administrativní sekretářkou Akademické Yaky, připravovala konference, psala na stroji cyklostilové blány a udržovala kancelář v šestém poschodí Na poříčí 12 jako místo útočiště pro členy pražského sdružení, zvláště za sekretářování Dušana Franců.

Carl-Hans Schlimp rakouský evangelický farář vyrůstal v NDR a jako rakouský státní občan mohl snadno navštěvovat západní Berlín, stal se trvalým spolupracovníkem Gossenerovy misie pokud mohla pracovat v obou částech Německa. Pak se stal venkovským farářem ve Wiedwegu-Pettergassen, fara byla 1 000 m nad mořem. Jeho žena Dietlinde působila slovenským dojmem a ukázalo se, že opravdu jedna vzdálená babička její přišla do Vídně do služby z Čech (nebo z Moravy). Byli našimi hostiteli za našeho pobytu v Korutanech v létě 1967; byli jsme tam s Martinem a Aninkou. Na výlety s námi chodila i Christine, dcera přítelkyně a kolegyně (katechetky) paní Dietlinde.

Zkušenost celého lidstva se zhušťuje v poznání dvou cest k Bohu; na jedné z těchto dvou cest stojí člověk před Bohem, uvědomuje si svou malost a hříšnost před Bohem velkým a svatým, a přece oslovuje Boha, vyznává se mu ze svého hříchu, chválí ho a vyznává ho, děkuje mu a prosí o pomoc.

V modlitbě a vlastně jen v modlitbě, vstupuje osoba prosebníkov-va v intimní vztah k živému Bohu. Slovo o "osobním Bohu" má smysl jen zde. To je cesta profétického náboženství; to je zbožnost žalmistova i izraelských proroků. Ježíš je bez modlitby nemyšlitelný. A je druhá cesta, cesta mystiků, cesta mystického ponořování se do sebe; v mystickém vzrušení rázem se duši dostává sření Boha. Jsou ovšem velcí křesťanští mystici, jako Bernard z Clairvaux, kteří varují před tímto vzletem. Jsi člověk, stoupej od příčle k příčli, nelet, jdi krok za krokem, obou nohou užívej, modlitby a soustředěného rozjímání. "Neboť meditace nám ukazuje, co všechno nám chybí - modlitba však způsobuje u Pána Boha, že nám nic nechybí. Meditace nám naznačuje, ukazuje pravou cestu: modlitba nás na tu cestu vede. Modlitba bez meditace je něco lenivého a studeného. Meditace bez modlitby jsou však neplodné a nejsou k žádnému užítu."

Pane Ježíši Kriste,

Ty jsi nás miloval první, Ty sis nás vyhlédl a vyhledal za své přátele daleko dříve, než jsem se my duchovně probudil k vědomému životu a začali hledat Tebe. Odpusť nám, že jsme se tak pozdě přihlásili k přátelství, za něž Ty jsi položil život. Odpusť mně lhostejnost, s níž jsem tak dlouho na Tvou lásku neodpovídal. Děkuji Ti za to, žeš mne stále zneklidňoval a táhl k sobě a doprovázel mne se svou láskou po všech mých cestách. Do Tvých rukou jsem teď odevzdal svůj život a prosím Tě, aby ses stal Pánem všech mých myšlenek a všeho mého jednání. Ať také lidé, které potkávám, poznají, že Ty hoříš v mém srdci a že Tvá síla se projevuje v mé slabosti. Buď se mnou i dnes i po všechny dny mého života ...

Amen

V evangelích čteme, jaké důležité místo měla modlitba v životě Ježíše z Nazaretu. Ještě než zahájil svou učitelskou a pastýřskou činnost veřejnou, vyhledal samotu, aby se postem a modlitbou připravil ke svému vystoupení. Právě se, že Duch ho pudil, vedl na poušť. A potom celé jeho působení je vyznačeno modlitbou. Časně ráno před svítáním jest už na modlitbách. Svě učeňáky učí modlitbě. A známe i jiné jeho modlitby, modlitbu velekněžskou a v těžké hodině jeho života vidíme ho modlícího se v zahradě getsemanské. Znovu a znovu připomíná učeňákům: o cokoli prosíte, dáno bude vám a dává jim - i nám - slavnostní zaslíbení, že kdekoli se na modlitbách shromáždí dva nebo tři ve jména jeho, on sám bude uprostřed nich.

Jak se máme modlit, podrobně rozvádí trojím podobstvím zaznamenaným v evangeliu podle Lukáše 18, 1-17. Především máme být stále na modlitbách a neumdlévat. Jako naléhá vдова na nedobrého soudce, který se Boha nebojí a lidí nestydí, tak máme naléhat my na svého soudce dobrého. Jestliže nespravedlivý soudce nakonec vyhoví vдовiným prosbám, spravedlivý Bůh své vyvolené, kteří k němu volají ve dne i v noci, zcela jistě vyslechně a vbrzku je vysvobodí. Jsou naše modlitby takto ~~praxí~~praxířevitelné, sněle doufanlivé, naléhavé a vytrvalé?

(Pokračování příště)

Velitelství ber. hlavoletní a hídaneč

Sebral, vyskoušel a sepsal

JAROSLAV ŠIMKA

YMCA Praha 1939

(výběr)

1. Tři misionáři se třemi kaniibaly se chtěli dostat přes velkou africkou řeku plavidlem, jež pojalo jen dva lidi. Jak to provedli? (Hesní vzniknout situace, v níž by li dojedli měli většinu.) - Podobně: vík, kosa, zeří.

2. Přemístění peněz. Útrky jsou sirky.

o - oblázky, p - peníze.

Na začátku: o o o p p p

Úkol: Přesuňte peníze na místo oblázků a oblázky na místo peněz; smí se táhnout na vedlejší místo, nebo skákat přes něj. Je d o n p ř e d m ě t . Hesněte se vracet.

Na konci: p p p o o o

3. Švec a tulák. Šel tulák po silnici bos. Zachtělo se mu bot. Zašel k ševci, boty si vybral ze 7 korun. Platil stokorunou. Švec neměl drobné. Škočil k sousedu krejčímu, proměnil bankovku a dal tuláku naspět. Za hodinu si šel, že stokoruna je falešná. O kolik byl ošizen nebohý švec?

4. Plyn, voda a elektrika se mají zavést z plynárny, vodárny a elektrárny do tří domků tak, aby se nikde roury a kabely nekřížily.

p

v

k

5. Kapitán Watta a jeho syn Jakub byli neleseni zastřeleni - otec měl ránu v prsu a syn v zádech. Oba zemřeli okamžitě. Puška vypálená sbíla, zažehání nebo spálí kůži a oděv. Je-li vypálena s větší dálky, nesamozhává takové stopy. Obě mrtvoly byly nalezeny téměř ve středu velkého síně, obklopené ze střešníci. Její podlahy byla posypána vlhkým písekem, jež ukazuje každý otisk nohy jasně. V místnosti jsou dva páry stop. Třetí člověk, který by stál u dveří či u okna, mohl by mířit na kterémkoliv místě, ale na dlažbě venku není žádných otisků. Pod tělem kapitána Watta byla nalezena puška, u Jakuba ne. U obou kabáty, jímž kulky vnikly, byly zašorené střelným prachem a látky byla sešňovaná. Kapitán Watta velice miloval svého syna a spíše by sám raději zemřel, než by svého syna ublížil. Nelze tedy soudit, že by ho byl zastřelil i třeba jen v sebeobraně. Někteří soudí, že Jakub tajně otce nenáviděl a doufal, že zradí jeho majetek po jeho smrti. Odpovězte: 1. Byla smrt kapitána Watta následkem vraždy, nehody nebo sebevraždy? Byla smrt Jakubova následkem vraždy, nehody nebo sebevraždy?

6. Žež čekal svého syna určitý počet velbloudů a našel toto podivné rozhodnutí: "S pomocí střelcovou nejistotou polovina, přestřelena třetinu, nejmenší část devítinu. Ale až střelce nic neztratí!" Střelce však měl jediného velblouda.

Šel řekl mladému Angličanovi: "Přijmu vás s pololetním platem 50 liber a každého půl roku vám přidám 5 liber; nebo chcete-li, dám vám 100 liber ročně a ročně přidám 20 liber." Jak asi úředník volil, a proč?

8. Voda a mléko jsou ve dvou konvích. A a B: a A dává mléko do vody v B; potom láicí ze směsi B vrátíte do A. V jakém poměru jest obsah vody a mléka v obou nádobách?